

Iz zajednice | 22/11/2022

Nogomet mali, prijateljstvo veliko

👤 Piše: Tatjana Dragičević

Ekipe iz Vrbovskog, lijepog goranskog gradića i bliže i dalje okolice, dečki iz Zagreba, Vojvođani, mladići s Banije, Korduna, iz Slavonije, Like, Prigorja... na najljepši su mogući način kroz sportsko takmičenje pokazali da razlike među njima i nisu toliko velike kao što mnogi zlonamjerno često pokušavaju isticati

Druženje na sportskom terenu i oko njega, zajedničko slavljenje pobjeda i tugovanje nakon poraza, „iće i piće“ i nova runda druženja nakon fer i sportskog takmičenja, „širenje horizonata“ i zbližavanje ljudi različitih nacija i pogleda na svijet... Ima li ičeg ljepšeg? Ne, nije riječ o upravo započetom nogometnom mundijalu u Kataru, riječ je o malonogometnom turniru održanom proteklog vikenda u Vrbovskom – IV. Regionalnom malonogometnom turniru humanitarnog i multietničkog karaktera u organizaciji **Sportskog rekreativnog društva Srba u Hrvatskoj**, na kojem su sudjelovale ekipe iz mnogih regija Republike Hrvatske. Dopusetovali su i sudjelovali predstavnici hrvatske nacionalne manjine iz Republike Srbije, koji su na druženje u Gorski Kotar došli iz Vojvodine. Zbog pandemije korona virusa, nije ih bilo na prošlom izdanju turnira, također održanog u Vrbovskom, a ove godine ispunili su tada dato obećanje.

Ekipe iz ovog lijepog goranskog gradića i bliže i dalje okolice, dečki iz Zagreba, spomenuti Vojvođani, mladići s Banije, Korduna, iz Slavonije, Like, Prigorja... na najljepši su mogući način kroz sportsko takmičenje pokazali da razlike među njima i nisu toliko velike kao što mnogi zlonamjerno često pokušavaju isticati. Upravo suprotno, na turniru održanom u dvorani OŠ Ivan Goran Kovačić ti su mladići na najljepši mogući način pokazali koliko su zapravo jednaki. Svi s istom i u potpunosti normalnom željom za pobjedom i dokazivanjem, ali u granicama sportskog ponašanja i međusobnog uvažavanja, što su mnogi tijekom turnira i pokazali na djelu.

Pobjednici su svi

Nakon cjelodnevnog takmičenja i velikog broja odigranih utakmica, titulu pobjednika uzeli su mladići iz NK Sloga Borova koji su u finalu rezultatom 2-0 nakon izvođenja sedmeraca pobijedili domaću ekipu NK Vrbovsko. Treće su mjesto izborili igrači iz Zagreba, ekipa Caffe bara Terasa, koji su u utakmici za treće mjesto pobijedili ekipu vojvođanskih Hrvata rezultatom 1-0. Najboljim igračem turnira proglašen je **Branimir Sijerić**, mladić koji je branio boje NK Petrova Gora, titulu najboljeg strijelca primio je **Davor Bratić** (NK Sloga Borovo), dok je najboljim golmanom proglašen **Radomir Palić**, također igrač Borova.

Naravno da su se spomenuti imali najviše razloga radovati se nakon završenog turnira, a najmanje razloga za slavlje članovi onih ekipa koji nisu prošli grupnu fazu natjecanja i izborili odlučujuće utakmice, no njihov

doprinos predivnoj sportskoj manifestaciji nije time manji, jer se ni pobjednici bez njih ne bi mogli zvati pobjednicima. Na druženju u Vrbovskom, koje je kasnije preneseno u obližnje Gomirje, pobjednici su u pravom smislu te riječi bili – svi. Baš svi koji su organizirali ili sudjelovali na turniru koji je protekao bez i najmanjeg incidenta kakvi su česti na sličnim manifestacijama na kojima hormoni u žaru borbe rade jače nego što je to slučaj u svakodnevnim životnim situacijama.

Humanitarni karakter turnira

Druženje i povezivanje ljudi već bi bio i dovoljan povod, ali najvažnije je ipak da je turnir (kao i u svim dosadašnjim izdanjima) bio humanitarnog karaktera. Novac prikupljen od kotizacija ekipa koje su sudjelovale bit će doniran mladim odbojkašicama, sestrama **Dejani** i **Dijani Vučenović** iz Gline. Ne tako davnim potresom pogođena Banija najviše je nastradala, te će ova skromna, ali od srca donirana sredstva otići na pravu adresu kao što je to, uostalom, bilo i u ranijim izdanjima turnira, koji svake godine „raste“ i polako dobiva tradicionalni karakter.

Dodanu vrijednost i posebnost turniru, kojeg je organiziralo Sportsko rekreativno društvo Srba u Hrvatskoj u suradnji s njihovim, možda i najagilnijim članom NK Gomirje, jest njegov međuregionalni i multietnički karakter. Srbi, Hrvati i „ostali“ družili su se u maksimalno ugodnoj atmosferi, a „incident“ je svima bio strana i nepoznata riječ. Isto se odnosi i na nacionalnost kao takvu; pobjeđuju li i slave ili, pak, tuguju, Srbi ili Hrvati, svima je u cijeloj priči bilo najmanje važno. U tom je smislu poruka odaslana s turnira važnija od svega.

Grad Vrbovsko je i ove godine, kao i lani, besplatno ustupio dvoranu na korištenje nakon što su prva dva inicijalna turnira bila održana u Zagrebu. Gradonačelnik Vrbovskog **Dražan Mufić** obećao je da će tako biti i dogodne, pozdravio je sve „humanitarce“ koji su sudjelovali na turniru i dodijelio nagrade ekipi iz Zagreba, osvajačima trećeg mjesta.

Službeni predstavnici zajednice Srba iz Hrvatske nisu propustili dati svoj osobni doprinos turniru nakon što je zahvaljujući njima uopće i došlo do pokretanja ovog sportskog događaja. Potpredsjednica Vlade RH **Anja Šimpraga** pozdravila je sve učesnike i predala pehar pobjednicima turnira iz Borova. Poraženima u finalu čestitao je i nagrade dodijelio **Tomislav Žigmanov**, predsjednik Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini i jedini predstavnik Hrvata u Skupštini Srbije. Predsjednik SNV-a, prof. **Milorad Pupovac** uručio je trofej najboljem strijelcu turnira i tom se prilikom zahvalio svim sudionicima: „Radite posao koji predstavlja zadovoljstvo za vas i vaše ekipe, ali oko vas se okupljaju ljudi koji imaju i drugu vrstu uloga, a to je da kroz sport afirmiraju suradnju, dobre odnose i da su – kao što je to inače slučaj u najboljim vremenima – sportska takmičenja koja su uzor i primjer suradnje i odnosa među ljudima...”

Predsjednik Sportskog rekreativnog društva Srba u Hrvatskoj **Milan Martinović** predao je trofej najboljem igraču turnira, a **Dražen Stojanović**, predsjednik NK Gomirje, koje je bilo suorganizator turnira, „nagradio” je najboljeg golmana. Priznanje za *fair-play* zaslužno je pripalo **Damiru Kirasiću**, vrataru NK Vrbovsko makar je primjera iskazivanja pravog sportskog duha na turniru bio zaista velik broj. Vrijedno je ipak istaknuti – mladi gospodin Kirasić ispao je „gospodin” u pravom smislu te riječi. U jednom je trenutku savjesno i svjesno ispravio

odluku suca **Rade Radulovića**, i to na štetu vlastite ekipe. Priznao je da je on, a ne njegov protivnik, bio taj koji je posljednji dirao loptu koja je izašla izvan terena. Nakon te njegove geste, protivnici su dobili loptu, a njegova je ekipa nakon te korekcije primila gol koji je možda i odlučio pobjednika turnira. Zaista nesvakidašnja poruka. Upravo sudac Radulović uručio mu je nagradu za *fair play*.

Uvažavanje i razumijevanje

Naizgled marginalnu sportsku priredbu lokalnog i međuregionalnog karaktera popratili su i brojni hrvatski mediji, među njima i Hrvatska radio televizija. Široj populaciji u Hrvatskoj, ali posredno i u Srbiji, s njihove je strane poslana poruka da pripadnici ovih dviju nacija koji, nažalost, nose teško breme iz dalje i bliže prošlosti, bez problema mogu živjeti i djelovati u atmosferi uvažavanja i razumijevanja. Ako su gore imenovani pojedinci, bilo iz redova sudionika, organizatora ili političkih predstavnika i medija, svaki na svoj način poslali najljepšu moguću poruku, isto vrijedi doslovno za sve koji su u subotu i nedjelju bili u Vrbovskom i Gomirju. Isticanje pojedinaca u tom je smislu nepotrebno, ali je u isto vrijeme i inspirativno. Sudac turnira Rade Radulović sudio je sve utakmice, a također je zaslužio posebnu zahvalnost, možda čak i trofej za *fair-play* kao Damir Kirasić. Osim spomenute „anegdote“, ljudski je pogriješio još u jednoj prilici i jednom spornom odlukom oštetio jednu od ekipa na terenu. Ljudski je priznao, odluku više nije mogao promijeniti i nije mu zamjereno. Što pak reći na činjenicu da je kao „domaći čovjek“ gostima iz Zagreba u vrlo neizvjesnoj situaciji, kad se odlučivalo o prolazu u polufinale, dosudio (istina, opravdani) kazneni udarac dvije sekunde prije kraja odlučujuće utakmice. To mogu samo najbolji među nama, a on je potvrdio da je takav – predan i savjestan i na prijašnjim izdanjima turnira kojima se uvijek odazivao.

Posebno treba spomenuti i ekipu Hrvata iz Vojvodine na čelu s organizatorom **Ivanom Budinčevićem**, ekipa je to koja je za dolazak na turnir putovala najviše. Proveli su noć na putu da bi u jutarnjim satima u subotu došli u Vrbovsko i zatim dan nakon turnira umorni ponovno najduže putovali svojim kućama, a samo za nijansu su zauzimanjem četvrtog mjesta ostali bez konkretnijeg rezultata. Podsjetimo, riječ je o istim ljudima i ekipi koji su ove godine zajedno s Reprzentacijom Srba iz Hrvatske sudjelovali na **Europeadi**, nogometnom EP-u nacionalnih manjina Europe. Tada su „srpska reprezentacija Hrvata” i „hrvatska reprezentacija Srba” u Austriji desetak dana živjeli, trenirali i igrali zajedno te su Europi i svijetu pokazali koliko im zapravo može biti lijepo kad su zajedno. Bili su najveća priča spomenute Europeade, bez imalo pretjerivanja, te su se austrijski, talijanski i njemački mediji otimali za priču o „ljubavi i suživotu” Srba i Hrvata. Sličnoj smo priči svjedočili i na turniru u Vrbovskom.

Možda je turnir i na njemu prikazano „poštenje“ i međusobno uvažavanje najbolje opisao **novinar Novog lista**

Marinko Krmpotić: „Nema VAR-a, ali kad se ljudi razumiju, onda ima *fair-playa* i nitko ne vara...”

Da, zaista moćna poruka. Zahvalnost za sudjelovanje na ovom turniru u bilo kojoj ulozi zavrijedili su apsolutno svi. I oni s najmanjim „ulogama“. Naravno, za sljedeću godinu najavljeno je V. izdanje turnira.

IV. Regionalni malonogometni i multietnički turnir u Vrbovskom

Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije